

V okrogli mizi z naslovom »S proaktivnim (so)delovanjem do večje konkurenčnosti« so svoje poglede strnili od leve: mag. Radenko Mijatović, Predsednik uprave Valkarton d.d., Edita Granatir Lapuh, generalna direktorica Direktorata za konkurenčnost pri Ministrstvu za gospodarstvo, Michael Sablatnig, član UO Austropapier-ja in direktor podjetja Briegl & Bergmeister, moderatorica razgovora Alenka Avberšek, izvršna direktorica GZS, Darko Bračič, predsednik uprave Paloma d.d. ter Jožica Stegne, predsednica UP Združenja Papirne in papirno predelovalne industrije pri GZS ter članica uprave za finance v Vipap d.d. V diskusiji o problemih konkurenčnosti panoge je bila izpostavljena prenormiranost naše zakonodaje, zlasti na področju varstva okolja, previsokih stroškov za energente, prenizke stopnje investiranja ter nefleksibilna delovna zakonodaja. Diskutanti iz občinstva so prikazali problem konkurenčnosti panoge na globalnem nivoju in nekorekten odnos države do industrijske proizvodnje nasplošno in še posebej tradicionalne in trajnostnemu razvoju zavezane panoge, kot je papirništvo.

Pravi utrip Dnevov papirništva 2012

mogoče reševati le preko skupnega nastopa panoge v institucionalnem okviru GZS.

Edita Granatir Lapuh, generalna direktorica Direktorata za podjetništvo in konkurenčnost na Ministrstvu za gospodarstvo RS, je za izhodišče svojega razmišljanja izbrala tako strategijo razvoja Slovenije 2007–2013 kakor tudi strategijo EU do leta 2020, v kateri imajo podjetja s trajnostno usmeritvijo posebno mesto. Nanizala je finančne vire EU (Horizon 2020, VFO 2014–2020, SILC1), pri katerih takšna podjetja lahko črpajo sredstva za svoj razvoj. Na koncu je apelirala na oživitve pobude vertikalne povezave v vrednostni verigi Gozd – Les kot eno od prihodnjih strateških usmeritev Slovenije.

Niz strokovnih predavanj je zaključil **Michael Sablatnig**, član upravnega odbora avstrijskega združenja »Austropapier«, s prispevkom, v katerem

je z bogatim naborom grafikonov argumentiral razvoj avstrijske papirne industrije v zadnjih dvajsetih letih. Ta razvoj je osvetlil tako z ekonomskega kot tudi ekološkega in socialnega aspekta konkurenčnosti. Zanimiv je bil prikaz, kako se je panogi uspelo relativno hitro izviti iz zadnje krize in kako pomembno je komuniciranje z javnostmi o trajnostnem karakterju panoge. Glede slednjega bo morala panoga v prihodnje opraviti še veliko dela. V zadnjem delu svojega izvajanja je predstavil vlogo in pomen združenja Austropapier (ustanovljeno leta 1872) ter način delovanja združenja in aktiven dialog, ki ga vodijo z različnimi nivoji državne administracije.

Tokratna častna predstavitev podjetja iz naše panoge je pripadala podjetju Valkarton iz Logatca, ki je lani praznovalo 40-letnico svojega delovanja. Direktor podjetja **mag. Rade Mijatović** je v zanimivi predstavitvi prikazal celotno razvojno pot podjetja od skromnih

začetkov, ko je bil v Logatcu postavljen prvi stroj za izdelavo valovitega kartona v Sloveniji, do razvoja v industrijsko skupino v devetdesetih letih prejšnjega stoletja in končne konsolidacije lastništva v zadnjih letih. Dotaknil se je tako uspehov, ki so jih dosegli, kot tudi problemov, ki so jih morali premagati na tej poti. Valkarton je danes največji proizvajalec kartonske embalaže pri nas. Prikazana paleta transportne, kaširne in potiskane embalaže ter nabor svetovnih korporacij, s katerimi Valkarton danes sodeluje, sta bila impresivna.

V nadaljevanju posveta je gospa Alenka Avberšek za tradicionalno okroglo mizo povabila poleg omenjenih predavateljev še gospoda **Darka Bračiča**, direktorja podjetja Paloma, in Jožico Stegne. Z živahnim moderiranjem in jasnimi postavljenimi iztočnicami je gospa Avberšek spretno usmerjala diskusijo h ključnim temam konkurenčnosti slovenske papirne panoge. Člani oizjisa so najprej podali svoje ocene o trenutni poslovni situaciji panoge in dodatno argumentirali nekatere, že na predavanjih omenjene probleme konkurenčnosti (prenormiranost zakonodaje, visoki stroški energentov, posojilni krč, nefleksibilnost delovne zakonodaje). Okrogla miza je ob prispevku diskutantov iz občinstva izzvenela v sporočilo, da je razlogov za izboljšanje poslovnega okolja več kot dovolj. Za potrebne spremembe le-teh pa bo morala panoga sama storiti več, predvsem z medsebojnim sodelovanjem in bolj složnim nastopom.

*Boris Tavčar,
GZS, Združenje za papirno in papirno predelovalno industrijo*

Im memoriam JANEZ HOČEVAR (1943–2012)

Konec meseca aprila nas je presenetila vest, da nas je zapustil naš kolega, prijatelj in sodelavec Janez Hočevar. Čeprav smo vedeli za njegovo šibko zdravje, ki je botrovalo njegovi predčasni upokojitvi, smo vseeno upali, da bo njegov umik v mirnejše upokojsko življenje sredi neokrnjene narave Bohinja pripomoglo, da se bodo naša srečanja, pa čeprav vedno bolj redka, čim večkrat zgodila.

Janez Hočevar, za prijatelje Žane, je bil vso svojo profesionalno kariero povezan s papirništvom oziroma papirno industrijo. Po končani maturi na II. Državni gimnaziji se je vpisal na FNT, kjer je diplomiral na odseku za kemijsko tehnologijo. Že takoj na začetku svoje kariere je prevzel odgovorno nalogo tehničnega direktorja v Papirnici Radeče in tako gotovo postal eden najmlajših direktorjev v naši panogi. Leta 1973 se je vključil v strokovno ekipo, ki je pripravljala in realizirala izgradnjo novega papirnega stroja v Papirnici Medvode in pomagal orati ledino ponovnega uvajanja proizvodnje papirja v tem kraju.

Po uspešnem zagonu stroja je bil vse do leta 1980 vodja proizvodnje papirja, ko je zasedel delovno mesto Vodje razvojno-industrijskega sektorja v tovarni »KTL« iz Ljubljane. V to obdobje sodi njegov pomemben prispevek pri postavitvi papirnega stroja za proizvodnjo tissue papirja v papirnici v Trziču. Po krajšem obdobju delovanja na področju projektiranja na Industrijskem biroju se je leta 1985 ponovno vrnil v razvojno-raziskovalno sfero, ko je prevzel mesto direktorja Inštituta za celulozo in papir in ga uspešno vodil vse do konca leta 1996. V tem obdobju je Inštitut doživel svoj največji razcvet v strokovnem, predvsem pa poslovnem smislu. Vse svoje bogato znanje in izkušnje, tako iz neposredne proizvodnje, razvoja in raziskav ter poslovanja, je v sklepnem delu svoje kariere posvetil Združenju papirne in papirno-predelovalne industrije pri GZS, kjer je svoje delo opravljal na mestu sekretarja vse do svoje upokojitve leta 2005.

Janez Hočevar je bil zapriseženi papirničar in prizadeven strokovni sodelavec, ki se ga bomo spomnili kot mirnega in pronicljivega sogovornika, ki je ob prižgani pipi, njegovem pravem zaščitnem znaku, znal potrpežljivo in spodbudno deliti svoje znanje in izkušnje z nami.

Boris Tavčar